Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2025)0205

Wniosek o uchylenie immunitetu Pétera Magyara

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 października 2025 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Pétera Magyara (2025/2096(IMM))

Parlament Europejski,

– uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu Pétera Magyara z21 marca 2025 r. złożony przez Centralny Sąd Rejonowy w Peszcie na Węgrzech w związku z prowadzonym przeciwko niemu postępowaniem karnym z powództwa prywatnego, ogłoszony na posiedzeniu plenarnym w dniu 5 maja 2025 r.,

– uwzględniając okoliczność, że Péter Magyar zrzekł się prawa do bycia wysłuchanym zgodnie z art. 9 ust. 6 regulaminu Parlamentu Europejskiego,

– uwzględniając art. 8 i 9 protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 aktu dotyczącego wyboru członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,

– uwzględniając art. 4 ust. 2 węgierskiej ustawy zasadniczej,

– uwzględniając wyroki wydane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6 września 2011 r., 17 stycznia 2013 r., 19 grudnia 2019 r. i 5 lipca 2023 r.[1],

---

[1] Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 21 października 2008 r., Marra, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z 19 marca 2010 r., Gollnisch/Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 6 września 2011 r., Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; wyrok Sądu z 17 stycznia 2013 r., Gollnisch/Parlament, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 19 grudnia 2019 r., Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115; wyrok Sądu z 5 lipca 2023 r., Puigdemont i Casamajó i in./Parlament, T-272/21, ECLI:EU:T:2023:373.

– uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 oraz art. 9 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A10-0182/2025),

A. mając na uwadze, że w dniu 21 marca 2025 r. Centralny Sąd Rejonowy w Peszcie złożył w postępowaniu karnym o zniesławienie, wszczętym przez osobę prywatną przeciwko Péterowi Magyarowi, posłowi do Parlamentu Europejskiego wybranemu na Węgrzech, wniosek o uchylenie jego immunitetu w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa z § 226 ust. 1 węgierskiej ustawy nr C z 2012 r. – kodeks karny, w postaci czynów dokonanych w kwietniu 2024 r.;

B. B. mając na uwadze, że we wniosku o uchylenie immunitetu wskazano, iż Péter Magyar jest oskarżony o publiczne wygłoszenie podczas demonstracji wypowiedzi zawierających fałszywe twierdzenia oraz o rozpowszechnianie pogłosek mogących zaszkodzić reputacji ruchu politycznego „Mi Hazánk Mozgalom” (Ruch Nasza Ojczyzna) i jednego z jego wiceprzewodniczących, posła do parlamentu węgierskiego; mając na uwadze, że 13 maja 2024 r. przeciwko Péterowi Magyarowi wszczęto postępowanie prywatnoskargowe na podstawie oskarżenia prywatnego o popełnienie przestępstwa zniesławienia;

C. mając na uwadze, że Péter Magyar został wybrany w wyborach europejskich w czerwcu 2024 r., a w momencie wniesienia przeciwko niemu powództwa karnego był w trakcie kampanii wyborczej przed wyborami do Parlamentu Europejskiego;

D. mając na uwadze, że zarzucany czyn nie stanowi i późniejszy wniosek o uchylenie immunitetu nie dotyczy opinii ani stanowiska zajętego przez Pétera Magyara w głosowaniu w czasie wykonywania przezeń obowiązków posła w rozumieniu art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej;

E. mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 akapit pierwszy lit. a) Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej posłowie do Parlamentu Europejskiego korzystają na terytorium swoich państw z immunitetów przyznawanych członkom ich parlamentu;

F. mając na uwadze, że zgodnie z art. 4 ust. 2 węgierskiej ustawy zasadniczej posłom do węgierskiego parlamentu przysługuje immunitet; mając na uwadze, że zgodnie z § 79 ust. 2 ustawy nr XXXVI z 2012 r. o Zgromadzeniu Narodowym osobie prawomocnie zarejestrowanej jako kandydat przysługuje taki sam immunitet jak posłom do czasu, gdy wynik wyborów stanie się ostateczny i wiążący, oraz mając na uwadze, że w każdym przypadku zgodnie z § 79 ust. 1 tej ustawy posłom przysługuje immunitet od dnia ich wyboru; mając na uwadze, że zgodnie z § 74 ust. 1 węgierskiej ustawy nr XXXVI z 2012 r. o Zgromadzeniu Narodowym, można wszcząć lub prowadzić

postępowanie karne lub – w przypadku immunitetu, którego w danej sprawie nie można się zrzec – postępowanie w sprawie o wykroczenie oraz zastosować środki przymusu wobec posła w ramach postępowania karnego tylko za uprzednią zgodą Zgromadzenia Narodowego;

G. mając na uwadze, że zgodnie z art. 5 ust. 2 Regulaminu immunitet parlamentarny nie jest osobistym przywilejem posła, lecz gwarancją niezależności Parlamentu Europejskiego jako całości oraz jego posłów;

H. mając na uwadze, że immunitet określony w protokole nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej ma chronić Parlament i posłów do niego przed postępowaniami sądowymi w związku z działaniami podejmowanymi w ramach wykonywania obowiązków parlamentarnych i niemożliwych do oddzielenia od tych obowiązków;

I. mając na uwadze, że z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wynika, iż Parlament dysponuje „bardzo szerokim zakresem uznania co do kierunku, jaki zamierza nadać decyzji w następstwie wniosku o uchylenie immunitetu (...), ze względu na polityczny charakter takiej decyzji”[1];

J. mając na uwadze, że Péter Magyar jest przewodniczącym partii TISZA („Tisztelet és Szabadság Párt”), a także głównym kandydatem tej partii w wyborach europejskich w 2024 r.; mając na uwadze, że ruch polityczny „Mi Hazánk Mozgalom” (Ruch Nasza Ojczyzna) również uczestniczył w wyborach europejskich w 2024 r. i w związku z tym można go uznać za bezpośredniego konkurenta politycznego Pétera Magyara; mając na uwadze, że konkurenci polityczni podlegają zazwyczaj zaostrzonej krytyce i polemice w debacie politycznej w porównaniu z obywatelami, którzy nie są czynni politycznie; mając na uwadze, że wydaje się, iż zgodnie z prawem węgierskim sprawy o zniesławienie mogą być prowadzone zarówno na podstawie prawa karnego, jak i na podstawie prawa cywilnego, które pociągają za sobą znaczne różnice w odpowiednich skutkach prawnych, w tym w kwestii pozbawienia wolności; mając na uwadze, że w niniejszej sprawie wybór drogi karnej budzi wątpliwości co do celu postępowania, który może wykraczać poza uprawnione żądanie naprawienia podnoszonej szkody, i pozwala wierzyć, że zamiarem stojącym za wszczęciem postępowania nie jest rzeczone uprawnione żądanie, lecz w rzeczywistości zmierza ono do naruszenia dobrego imienia Pétera Magyara jako posła do Parlamentu Europejskiego;

---

[1] Wyrok Sądu z 17 stycznia 2013 r., Gollnisch/Parlament, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23, pkt 59 i przytoczone orzecznictwo.

K. mając na uwadze, że przedstawione powyżej elementy budzą poważne podejrzenia ewentualnego zamiaru zaszkodzenia działalności politycznej Pétera Magyara, a w szczególności jego działalności jako posła do Parlamentu Europejskiego;

L. mając na uwadze, że w związku z tym wydaje się, iż w rozpatrywanej sprawie istnieje fumus persecutionis, tj. „konkretny dowód”[1] wskazujący na to, że postępowanie sądowe wszczęto z zamiarem zaszkodzenia działalności politycznej Pétera Magyara za pomocą wniosku o uchylenie immunitetu, w szczególności mając na względzie okoliczność, że w wyborach europejskich w 2024 r. otwierał on listę swojej partii politycznej;

M. mając na uwadze, że w procedurze uchylenia immunitetu Parlamentu nie można uznawać za sąd, a posła – za oskarżonego[2];

1. podejmuje decyzję o odmowie uchylenia immunitetu Pétera Magyara;

2. zobowiązuje swoją przewodniczącą do bezzwłocznego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji właściwym organom Węgier i Péterowi Magyarowi.

---

1 Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 17 września 2020 r., Troszczynski/Parlament, C-12/19, ECLI:EU:C:2020:725, pkt 26.

2 Wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 2019 r., Briois/Parlement, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.